

[Jan Køpke Christensen]

ministeren nu klart har udtrykt antipati for sådan nogle holdninger.

Så foreløbig vil jeg sige tak.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Under den forudsætning, at ordvalget i spørgsmålet er korrekt, nemlig at der er tale om, at der er en formand, der har bortvist et medlem, vil jeg godt spørge arbejdsministeren, om sagen så ikke ligger således, at det er en arbejdsretssag, således at man altså kan rejse den i Arbejdsretten. Så bliver det næste spørgsmål jo, om man så kan gå direkte til sin hovedorganisation, da man vel næppe kan få hjælp fra sin lokale fagforening til at rejse en arbejdsretssag om denne sag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Der er tale om, at den pågældende har et tillidshverv i sin fagforening, og uanset om man har et tillidshverv i sin fagforening og er medlem af fagforeningens bestyrelse, har det jo ikke nogen ansættelsesretlige konsekvenser, hvis man bliver bortvist eller presset ud eller vælger at gå selv, og dermed er det ikke en fagretlig sag. Der er jo ikke tale om, at den pågældende på nogen måde bliver antastet i forhold til sit ansættelsesforhold. Det er alene den faglige tillidspost, som den pågældende ved at være bestyrelsesmedlem i HK, Kolding, og stille op på Fremskridtspartiets liste i Kolding har fået nogle problemer med, og det vedrører ikke det ansættelsesretlige grundlag, som jo er udgangspunktet for en fagretlig sagsbehandling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 144

7) Til *arbejdsministeren* af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Har ministeren kendskab til andre sager, hvor formanden for en fagforening har givet et lovligt valgt bestyrelsesmedlem af fagforeningen valget mellem at bestride et kandidatur til kommunalvalget for et politisk parti og at bestride en post som bestyrelsesmedlem i den pågældende fagforening?«

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. S 142

kender jeg alene denne sag fra hr. Jan Køpke Christensens spørgsmål og fra dagspressen, og jeg kender ikke andre tilsvarende sager.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg takker for svaret og vil så spørge, om ministeren vil tage initiativ til at få undersøgt, om der eventuelt findes andre sager, og så eventuelt give et påbud eller i hvert fald en melding udadtil om, at dette her ikke er noget, der er acceptabelt, hvis det er i overensstemmelse med det, som jeg har givet udtryk for her, sådan at man tydeligt og klart hører fra ministeren, at psykisk pres over for medlemmer i bestyrelser er uacceptabelt.

Poul Nødgaard (FP):

Det var lige præcis det, jeg ventede på, det dejlige svar, der kom fra arbejdsministeren om, at der ikke kendes til andre sager end den, vi lige har drøftet under spørgsmål nr. S 143. Så synes jeg det er uforståeligt, at det ikke gør et stærkere indtryk på arbejdsministeren, når Fremskridtspartiet her i dag for åbent tæppe kan afsløre en sag af den dimension, som Koldingsagen har. Jeg vil godt spørge arbejdsministeren, om en sådan sag, som er beskrevet her, ikke gør indtryk på arbejdsministeren, og om det ikke i den grad er et anslag mod det bedste i det danske demokrati, at noget sådant kan finde sted. Og jeg kunne da godt tænke mig, at arbejdsministeren klart tog afstand fra det, der har fundet sted. Det er en sag, der har rystet Kolding og efterhånden hele landet for den sags skyld, også i den kommunale valgkamp. Det er ikke en sag, Fremskridtspartiet har kørt frem. Men jeg vil godt spørge arbejdsministeren, om det trods alt ikke giver hende anledning til at få dybe rynker i panden, at noget sådant kan forekomme.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil sige til de to spørgere, at jeg ikke agter at tage nogen initiativer, at jeg ikke agter at bruge hverken min eller Arbejdsministeriets tid til at finde ud af, hvordan private foreninger organiserer sig, eller på nogen måde lægge op til retsforfølgning med hensyn til, om man nu behandler hinanden ordentligt i private foreninger. Det er mit svar: Jeg tager ingen initiativer. Og til hr. Poul Nødgaards sidste spørgsmål vil jeg godt sige, at det med valgkampen